

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. Cornelii Taciti Opera Qvæ Exstant

Tacitus, Cornelius

Antverpiae, 1668

De Velleio restituto carmen

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1742](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1742)

IANI DOVSÆ FILII

A D

IVSTVM LIPSIUM

VIRVM CLARISS.

D E

VELLEIO RESTITVTO

CARMEN.

OC veterum in castris ritus habuere Quiritum;
 Casurum cuius potuisset dextera ciuem
 Eripuisse neci, & nigrum producere Parca
 Stantis in exitium stricto iam forfice stamen,
 Tempora Chaonia frondis velaret honore.
 Millia at infernas cui plurima missa sub umbras,
 Qui domitum impositis pedibus calcauerat hostem,
 Tempora triumphali conscenderet aurea curru.

Quòd merces si tanta hominem seruantibus unum,
 Aut multos mactanti hostes, quæ ciuica, LIPSI,
 Aut quales tua pensabunt benefacta corona;
 Qui totq̄ illustres animas iam penè sepultas
 Ereptas fati medio reuocaueris Orco;
 Musarumque hostes, quorum Ignorantia princeps,
 Sic cum Barbarie nostro procul orbe fugaris?
 Te cingat muralis honos, tua tempora mille
 Circumeant quercus, totidem decorere triumphis;
 Virtutis tanta superabit premia virtus.
 Plus longâ soluisse fuit caligine sæcla,
 Quàm captos niueis Reges egisse quadrigis;
 Et plus restituisse omnes tibi, Roma, triumphos,
 Quàm semel aurato inuectum Capitolia curru.
 Quantumuis aliquis Phrygiâ Syriæve petitos
 Ostendet lapides, totamve implevit arenam
 Spectatis non antè feris, tua gloria maior
 Impleuisse rudem Romanis artibus orbem.
 Hic picturatis splendentia marmora venis
 Rettulit, auratasve trabes, ostrumve renidens.
 Ille riumphatât spirantia signa Corincho,

Æraq̄

M
 Araq³ ab Isthmiacis auro potiora fauillis
 Vexit ouans; primus Scythicis hic fructibus hortos
 Instruxit Latios, ast illi Phasidos unda
 Orbata est auibus; portauit robora quidam
 Longinqui nemoris, sectosq² Atlantide sylua
 Imposuit niueis barrorum dentibus orbes.
 Tu Latio aduexti nostra hac in secula princeps,
 Quod gemmas, quod ebur, quodq³ ara Corinthia vincat.
 Tu Circi lusus, & luxuriantis arena
 Delicias, Cilices & olentia pulpita nimbos,
 Ipsaque das oculis nostris visenda Theatra;
 Amphitheatrales quamuis superantia pompas
 Edere virtutis plus sit spectacula prisca.
 Hinc veteres rediere viri, neglectaq³ longum
 Nomina, Marcelli, Decij, Fabijq³ animaq³
 Prodigus ingentis Paullus, fortesque Camilli,
 Et Bruti fasces; Trebia & Thrasymenus & Alpes,
 Cannensesque anima referunt solatia mortis
 Sic potuisse mori, latitans obscurus in vluâ
 Attollit calo Marius caput; ut taceam acta
 Romula, qua narrat Tacitus, morésque Neronum,
 Germanasque acies, steterit quam saepe cruentus
 Rhenus, & Arctoi sudarint sanguine campi:
 Omnia qua ingenij si non face collustrasses
 Térque quaterque tui, quantâ sub nocte iacerent?
 Singula quid memorem? satis hoc, qui pumice tersus
 Lipsiaco populi gaudet prodire sub ora
 Cultior, & vires senio vernante resumit,
 Vel solus poterit VELLEIVS dicere: narrans;
 Qui primum populi, quando circumflua Ponto
 Insula cœpta coli quæuis; qua mœnia aratro
 Descripta, aut quibus excultus primum orbibus orbis:
 Additur, ingenium magni quo effulserit ævo
 Mœonidis, cuius viuo de flumine vatum
 Tota cohors duxit largos in carmina riuos.
 Quis primum Eleo raptarit puluere currus,
 Singula transacto celebrans sollennia lustro.
 Quæ quotiesque novos deducta colonia ciues
 Ceperit, impresso signassent mœnia sulco
 Quum prius, aratoq³ ruisent vomere terram.
 Nec non Historicum passim vatumq³ recenset
 Ætates, quaq³ ars & quo celebrata sit ævo;
 Hinc quantus furor in campo, Gracchiq³ tumultus;

Luxuriam inde refert spoliis, & molibus aquor
 Expulsum insans, ac rursus in arua receptum;
 Namque quid aut Persen, debellatumque Philippum;
 Cimbrorum aut referam clades, & vincla Iugurtha,
 Tigranem, Mihridatem, & classica Martis Eoi?
 Quid civile nefas, aut quid te Caesaris atque
 Fortune, Cato, victorem, Brutumque, ratesque
 Actiacas, Cleopatra animos, & cetera narrem?
 Omnia qua gyro noster sic claudit in arcto,
 Vt tamen haud trito narrantum more sequatur
 Plana modo, ceu qui summo vaga retia ducit
 Aequore, nec fundo praedam rimatur in imo:
 Sed dubia enodans & inobservata recludens,
 Quidquid in historia pulchrum variumve notasset,
 In medium exponit. quae quamuis omnia rursus
 Invida obumbrarant effati obliuia saeculi;
 Ille decor, VELLEIE, tamen tibi munere LIPSI,
 Ille accessit honos, quem nec tua saecula quondam
 Ipsa habuere tibi, ut fama iam nominis alti
 Extremam Calpen & Gangis littora tranes.

